

"Sırr-ı İslamiyetle o intisaba göre hareket eden insana her şey var." Burayı "sırr-ı İslamiyet" ile izah eder misiniz?

"İkinci defa يَا بَاقِي أَنْتَ الْبَاقِي cümlesi, bütün o hadsiz manevi yaralara hem merhem, hem tiryak oldu. Yani, 'Sen bakisin. Giden gitsin, sen yetersin. Madem sen bakisin; zeval bulan her şeye bedel bir cilve-i rahmetin kâfidir. Madem sen varsın; senin varlığına iman ile intisabını bilen ve **sırr-ı İslamiyetle o intisaba göre hareket eden insana** herşey var. Fena ve zeval, mevt ve adem bir perdedir, bir tazelenmektir, ayrı ayrı menzillerde gezmek hükmündedir.' diye düşünüp, tamamıyla o hırkatli, firkatli, hazin, elim, karanlıklı, dehşetli halet-i ruhaniye, sürurlu, neşeli, lezzetli, nurlu, sevimli, ünsiyetli bir halete inkılap etti. Lisanım ve kalbim, belki lisan-ı hal ile bütün zerrat-ı vücudum **'Elhamdü lillah'** dediler."(1)

İntisap; iman ile Allah'a bağlanmak, O'na güvenmek, O'nun varlığı ile huzura kavuşmak demektir. İnsan bu huzura eriştiğinde, hiçbir hâdise ve ayrılık o kalp ve ruha elem veremez.

Nispet ve intisap arasında şöyle bir fark vardır: Süleymaniye Camii için "Bu cami Mimar Sinan'ın eseridir" diyen kişi, o camiyi Sinan'a nispet etmiş olur. O cami şuurlu olsa da "Ben Sinan'ın eseriyim" dese bu bir intisaptır. Yâni kendini Sinan'a nispet etmiş, onun eseri olduğunu anlamış ve kabul etmiştir.

İnsanın da "Ben Allah'ın kuluyum, O'nun eseriyim, O'nun san'atıyım, Her şeyim O'nun ihsan ve ikramıdır" demesi onun Allah'a iman etmesi demektir; bu iman aynı zamanda bir intisaptır.

İnsan bir âlimden ders aldığında onun talebesi olur, bu talebelik bir intisaptır. O kişiden söz edilirken "falanın talebesi" derler ve onu hocasına nispet ederek tanır ve tanıtırlar. Keza bir müşide intisap eden kişi de onun müridi olmuş olur ve bu intisap ile bilinir ve tanınır.

İman en büyük intisaptır. Kendi yaratılışlarını hiç düşünmeyen kimseler yanında, kendilerini batıl ilahlara nispet eden, onlara tapan ve onlardan medet dileyen kimseler de vardır.

İslamiyet'in sırrı ile kastedilen şey; Allah'ın razı olduğu İslam'ın emir ve yasaklarına

göre hareket etmektir. İman ve intisap tamam olsa bile, ibadet ve itaat eksik ise, mahlûkatın ayrılığı ve fenaya gitmesi ruha ciddi sıkıntı ve elem verir. Yani kuvvetli bir iman kuvvetli bir intisabı, kuvvetli bir intisap da kuvvetli bir itaati netice verir. Bu üç kelime arasında bir ahenk ve bir lüzumluluk bağı bulunuyor. Birisi eksik olduğunda sır bozulur ve netice kaybolur.

"Allah'a iman ediyorum, ama namaz kılmıyorum." diyen birisi, sırr-ı İslamiyet'i terk ettiği için, iman ve intisap hakikatini zayıflatmış oluyor.

1) bk. [Lem'alar, Yirmi Altıncı Lem'a.](#)